

Gældende formulering.

§ 170. Vidnesbyrd kan i borgerlige sager nægtes, når besvarelsen af et spørgsmål må forudsættes at ville udsætte vidnet selv, dets ægtefælle, forældre eller børn for tab af borgerlig agtelse eller velfærd eller dog for et væsentligt formuetaf eller andet hermed i klasse stående skade, samt når spørgsmålet angår meddelelser, som vidnets ægtefælle har gjort vidnet, for så vidt vidnet selv eller dets ægtefælle herved kan skades.

Stk. 2. I straffesager kan vidnesbyrd kun nægtes (jfr. dog stk. 4), når besvarelsen af det stillede spørgsmål må forudsættes at ville udsætte vidnet selv for tab af borgerlig agtelse eller velfærd. Det bør iagttages, at den med en sigtet eller tiltalt person samlevende ægtefælle ikke mod sit ønske afkræves forklaring, medmindre det må antages at være af afgørende betydning for sagens forsvarlige oplysning.

Stk. 3. Et vidne kan ingen sinde undslå sig for at besvare det spørgsmål, om vidnet i de sidste 10 år er blevet idømt eller har udstået straf, eller om det er under tiltale for eller nogen sinde er fundet skyldigt i falsk forklaring for retten. Sådant spørgsmål skal stilles og besvares skriftligt, og kun retten og parterne gøres bekendt med svaret. De givne oplysninger må ikke uden tvingende grunde af parterne benyttes under retsforhandlingerne.

Stk. 4. Redaktøren af et her i riget trykt periodisk skrift og redaktionssekretæren ved et sådant skrift kan nægte vidnesbyrd angående, hvem der er hjemmelsmand til en i skriftet optagen, ikke med forfatterens navn forsynet artikel eller meddelelse, medmindre sagen angår en forbrydelse, der kan medføre højere straf end hæfte eller den angår brud på tavshedspligt, som påhviler nogen i offentligt hverv, eller sagen er rejst for at søge den navngivne forfatter draget til ansvar efter § 6 i lov nr. 147 af 13. april 1938 om pressens brug.

Forslaget.

Stk. 3. Retten kan bestemme, at forklaring ikke skal afgives om forhold, med hensyn til hvilke vidnet i medfør af lovgivningen har tavshedspligt, og hvis hemmeligholdelse har væsentlig betydning.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 gælder også for de pågældende personers medhjælpere.

§ 171. En parts nærmeste har ikke pligt til at afgive forklaring som vidne.

Stk. 2. Pligt til at afgive forklaring foreligger ej heller, såfremt forklaringen antages at ville

- 1) udsætte vidnet selv for straf eller tab af velfærd, eller
- 2) udsætte hans nærmeste for straf eller tab af velfærd, eller
- 3) påføre vidnet selv eller hans nærmeste anden væsentlig skade.

Stk. 3. I de i stk. 1 og stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde kan retten dog pålægge vidnet at afgive forklaring, når forklaringen anses for at være af afgørende betydning for sagens udfald, og sagens beskaffenhed og dens betydning for vedkommende part eller samfundet findes at berettigede dertil.

§ 172. Redaktører, redaktionssekretærer og journalister ved et her i riget trykt periodisk skrift har ikke pligt til at afgive vidneforklaring om, hvem der er forfatter eller kilde til en i skriftet optaget unavngiven artikel eller meddelelse. Det samme gælder andre, der i kraft af deres tilknytning til vedkommende skrift, trykkeri, nyhedsbureau eller forlag har fået kendskab til forfatterens eller kildens identitet.

Stk. 2. Angår sagen en forbrydelse, der kan medføre højere straf end hæfte, eller angår den brud på tavshedspligt, som påhvi-